

A hagyományos röntgen vizsgálat

A háromdimenziós test kétdimenziós vetületét szolgáltatja. Az egymás mögött elhelyezkedő szövetek különböző sugárelnyelődése összegeződve jelenik meg a röntgenfelvételen, vagy a képerősítő és TV kamera rendszeren át a monitoron.

A legegyszerűbb képalkotó a hagyományos röntgenfelvételek rendszere, a röntgenfilm és fólia kombinációja. A szövetek különböző sugárelnyelődéséből a röntgenfilmen különböző mértékű feketedés jön létre. Az elnyelődés mértéke függ a vizsgált régió vastagságától, a szöveti alkotók sűrűségétől, az alkotóelemek rendszámától. A magas rendszámúak sugárelnyelő képessége magas, ezért a csontok jól ábrázolódnak. A lágyszövetek sugárelnyelődése kicsi, ábrázolásukhoz lágyszövet technika, bizonyos szerveknél kontrasztanyag alkalmazása szükséges.

Ahhoz, hogy a hagyományos röntgenfelvételen az egyes szöveteket egymástól elkülönítsük, kb. 10 %-os sugárelnyelődés (ezzel arányos denzitás) különbséggel kell rendelkezniük. A lágyszövetek és a csontszövet között 80-90 %-os a denzitás különbség, míg a zsírszövet és az egyéb lágyszövetek között csak 10 %-os.

Ha a lágyszövet szerveket, izomcsoportokat zsírszövet határolja, azok jobban elkülöníthetők. Magas denzitású fehér árnyékot adnak a meszesedések, a mésztartalmú képletek, így a meszesedést mutató tumorok is.

A levegő és a gáz csaknem teljesen átengedi a röntgensugarat, ezáltal erős feketedést mutatnak a röntgenfelvételen. A levegő által okozott intenzív kontraszt indirekt módon segít az anatómiai képletek jobb elhatárolásában, a kóros elváltozás határainak megítélésében.

- Nőbetegeink mindig előre jelezzék, ha terhesek!
- Az előző vizsgálatok, kezelések leleteit, zárójelentéseit mindig hozza magával!
- Amennyiben valamely előző vizsgálaton a felvételt kézhez kapta, azt szintén hozza el!